

រចាំរំរង់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានសិល្បៈវប្បធម៌សម្បូរណ៍បែបបូរិយ និងអរូបិយរួមទាំងសិល្បៈទស្សនីយភាព មានតន្ត្រី ល្ខោន និងរចាំ ជាអាទិរចាំព្រះរាជទ្រព្យ ឬរចាំក្បាច់បុរាណខ្មែរ ដូចជារចាំប្លង់ស្នង់ អប្សរា និងទេពមនោរម្យ ដែលមានអាយុកាលរាប់ពាន់ឆ្នាំមកហើយ។ រចាំប្រពៃណី រស់នៅជាប់ជាមួយនឹងប្រជារាស្ត្រខ្មែរ ដូចជារចាំគោះត្រឡោក នេសាទ ក្រាប់ ច្រូតស្រូវ និងទន្សោង។ ឯរចាំប្រជាប្រិយ រួមមានរចាំរំរង់ រំក្បាច់ សារ៉ាវ៉ាន់ កន្ត្រឹម តាលុន ឡាំលាវ ចូកកំពឹស ជាដើម។ល។ នៅទីនេះ ខ្ញុំសូមលើកយកតែរចាំរំរង់មួយមកអធិប្បាយតែប៉ុណ្ណោះ។

គេរំរង់រំរង់ ឬឡាំចូន (នាសម័យដើមនៅតាមទីជនបទ គឺរំរង់ស្រ័យដោយស្ត្រីចូន) ជារង្វង់មូលបញ្ជាសដំណើរនាឡិកា (Counter-clockwise) ដែលជាលក្ខណៈ និងកត្តាមួយឱ្យយើងហៅថា “រំរង់”។ យើងរំរង់រំរង់ជាគូៗ ស្រីមួយគូនឹងប្រុសមួយ ស្រីរំរង់មុខប្រុសរំរង់ក្រោយ នៅជុំវិញតុផ្កាដែលគេរៀបចំដាក់នៅកណ្តាលវេទិការំរង់ស្នូល។ ចំពោះការរំរង់ គេមិនប្រកាន់ទឹកនៃង ឬពេលវេលាឡើយ គឺក្រោយពេលស្ងួតដក ច្រូតកាត់បំពេញការហត្ថកម្ម ពេលជប់លៀង អាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬបុណ្យនៅក្នុងគ្រួសារក៏គេអាចជួបជុំគ្នាសប្បាយរីករាយដោយមានការរៀបចំជាកម្មវិធីមានរចាំរំរង់ផងដែរ។

ប្រជាជនខ្មែរ អ្នកនៅទីក្រុងក៏ដូចជាជនបទស្រែចម្ការ តំបន់ភ្នំ ឬខ្ពង់រាប តាមដងទន្លេ ឬឆ្នេរសមុទ្រ ជាអ្នកស្រឡាញ់សិល្បៈវប្បធម៌ និងចូលចិត្តសប្បាយរីករាយ ជាពិសេសនៅពេលច្រូតកាត់រួច ក្នុងពិធីបុណ្យទានប្រពៃណី និងសាសនាផ្សេងៗមានបុណ្យចូលឆ្នាំ ភ្ជុំបិណ្ឌ បុណ្យផ្កា អុំទូកលយប្រទីបអកអំបុកសំពះព្រះខែជាដើម ដែលគេរំមែងជួបជុំគ្នាលេងល្បែងប្រពៃណី និងរំកម្សាន្តជាមួយនឹងរចាំរំរង់និង រចាំប្រជាប្រិយឯទៀត ។ រចាំរំរង់ មានប្រជាប្រិយភាពណាស់ នៅក្នុងស្រែទាប់ប្រជាជនខ្មែរ ពោលគឺខ្មែរគ្រប់គ្នាទាំងចាស់ ទាំងក្មេង ស្រី ប្រុស សុទ្ធតែចេះរំរង់រំរង់ដែលមានភាពងាយស្រួលក្នុងការរៀនរំ និងរំ។

រចាំរំរង់ កំដរដោយរង់តន្ត្រីមួយរង់ ដែលមានទ្រ ស្ត្រដៃ និងអ្នកចម្រៀងដែលខ្មែរនៅតាម ជនបទ ហៅថា “ឡាំចូន”។ “ឡាំ” មានន័យថា “រំ” និង “ចូន” គឺ “ស្ត្រី”។ ដូច្នោះ ឡាំ

អត្ថបទ៖

ចូរ មានន័យថា «រាំអាស្រ័យដោយស្ករចូរ»។ នៅតាមទីក្រុង រាំរាំរាំ ត្រូវបានកំដរដោយ រាំតន្ត្រី សម័យដែលមាន ហ្គីតារ អ៊ីក អាក់គីរឌីអុដ ក្រុមស្ករ និងអ្នកចម្រៀង។ រាំតន្ត្រី សម័យកំដរ រាំរាំរាំខ្នាតធំខ្លះ មានទាំងបញ្ចូលនូវឧបករណ៍គ្រឿងផ្ទុំ និងខ្សែមួយចំនួនទៀត មានវីយ៉ូឡុង ខ្យងដែក សាក់សូរ និងត្រុមប៉ែតផង។ ចម្រៀងរាំរាំដែលមានប្រជាប្រិយភាព ហើយខ្មែរសឹងតែគ្រប់គ្នាចេះ និងចង់ចាំនៅក្នុងខ្លួនមានដូចជាបទអាវ៉ាប់ពីយ៉ា (ហឺបពីយ៉ា (Happy Year)) ស្វាយចន្ទី រាំរាំអង្គរ អក្ខរា គន់មើលកង្ការត្រូវខ្យល់ និងខ្យល់បករំភើយ ។ល។

យើងឃើញនៅកម្ពុជា ប្រជាជនខ្មែរមានរាំរាំរាំនេះ ជាយូរយារណាស់មកហើយ។ រាំរាំរាំក៏ជាទម្រង់រាំមួយដែលមាននៅជាប់ជិតស្និទ្ធជាទីបំផុតនឹងជនជាតិដើមភាគតិច មានគ្រឿង ទំពួន ព្រា កាចក់ កាវ៉ែត ចារ៉ាយ ជាដើម ដែលគេច្រើនហៅថា “រាំរាំរាំភូមិថ្មី” ឬ “រាំរាំរាំស្រុកហាន់ទើម” ដោយសារតែគេរាំរាំនេះនៅពេលបុណ្យទានប្រពៃណីនិងពិធី ពាក់ព័ន្ធ នឹងជំនឿ ដូចជាពិធីលៀង អារក្ស ឡើងអ្នកតា កាប់ក្របី សែនព្រលឹង សែនស្រូវ និងជាពិសេសនៅពេលដែលគេផ្លាស់ប្តូរ ពីភូមិចាស់ទៅភូមិថ្មី បន្ទាប់ពីបានរស់នៅក្នុងភូមិ ចាស់ អស់រយៈពេលពីបីទៅប្រាំពីរឆ្នាំរួចហើយ ដើម្បីទៅរកដីថ្មីដែលមានជីវជាតិ ឬ ដោយសារគ្រោះ មហន្តរាយណាមួយ មានជំងឺឈឺស្កាត់ឬមរណភាពដែលមានដល់ប្រជា ជននៅភូមិចាស់។ ជនជាតិភាគតិចខាងលើ ជួបជុំគ្នារាំលេងនៅលើទីលាននៃភូមិមូល របស់គេ^១។ ពេលខ្លះ យើងសង្កេតឃើញថា ជនជាតិដើមភាគតិច ក៏រាំលេងរាំរាំរាំភូមិថ្មី នេះនៅជុំវិញភ្នំភ្លើង នាពេលរាត្រីជាការកែកម្សាន្តដែរ។ ឯកសារខ្លះ បានអះអាងថា រាំរាំរាំមានការលូតលាស់បំផុតនៅក្នុងអំឡុងទសវត្សទី២០ ជាពិសេសចាប់ពីពេលចលនា តស៊ូស្វែងរក ដើម្បីទាមទារឯករាជ្យសេរីភាពពីអាណានិគមបារាំង។

^១ ពេជ្រ ទុំក្រវ៉ិល ២០០៣: ទំព័រ៥៥
^២ ពេជ្រ ទុំក្រវ៉ិល ២០០១: ទំព័រ១៨៣

អត្ថបទ៖

ឯកសារយោង

ចាប ពិន.

(១៩៦២). រាំប្រជាប្រិយខ្មែរ. ភ្នំពេញ: ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ។

ពេជ្រ, ទុំក្រវ៉ិល.

(២០០០). ស្បែកពណ៌និងស្បែកតូច. ភ្នំពេញ: មូលនិធិតូយ៉ូតា។

ពេជ្រ ទុំក្រវ៉ិល.

(២០០១). រាំខ្មែរ. ភ្នំពេញ: មូលនិធិតូយ៉ូតា។

ពេជ្រ ទុំក្រវ៉ិល.

(២០០៣). ទស្សនីយភាពខ្មែរ. ភ្នំពេញ: រដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

សំ សំអាង.

(២០០៣). រាំវង់. ភ្នំពេញ: សមាគមវប្បធម៌ខ្មែរ។

Catlin, Amy. (April 13-17, 1996). Doing the RoamVung and the Twist: The Cambodian Pop of Los Angeles, *The Los Angeles Weekly*.

Chen, Vivian, Jarrad, Magaly, and Sam, Chan Moly. (1993). Sharing Common Ground: Social Dancing in the U.S.A., *1993 Festival of American Folklife*. Washington, DC: Smithsonian Institution, pp. 63-68.

Sam, Sam-Ang and Campbell, Patricia. (1991). *Silent Temples, Songful Hearts: Traditional Music of Cambodia*. Danbury, CT: World Music Press.